

254 J. V. SNELLMAN – F. J. RABBE 20.II 1847

FLS, Lönnrotiana

Ärade Broder!

För möda och bestyr med mina arma angelägenheter den hjertligaste tacksägelse.

Ökas detta besvär icke mycket genom en rättelse i prenumerations-anmälan, så beder jag Bror hafva godheten i stället för

10 »anbefalles till ärade medborgares *allmänna* deltagande.» eller dylikt, såsom slutet af densamma läser lyda, sätta orden rekommenderas »till alla bildningen älskande medborgares deltagande».

Det är ordet »allmänna» i den förra redaktionen, som länge stötande legat mig i sinnet, ehuru jag som en slarf ända hittills försummat att föreslå rättelse,

Jag har haft rykten både från Viborg och Helsingfors om någon extra rafistulation med anledning af Saimas indragande, hvarigenom detta möjligen kunnat användas, om dermed icke gått så snabbt. 20 Förljudes någon närmare upplyning, så vore en underrättelse derom vid tillfälle högst hugnande för min nyfikenhet.

Hvad din varning Ärade Bror och politiken i det nya bladet angår, så kan jag icke fullkomligen godkänna dess grund. 1:o Blir Finskt språkstudium afskildt från alla andra fosterlandets angelägenheter ett fruktlöst kammarstudium. 2:o Hvad skall en Finsk litteratur innehålla, om icke hvad fosterlandet rörer? En strängt vetenskaplig litteratur må ni väl icke vänta. En skön litteratur blir ingen, om den icke rör sig kring eget land. Ensam kan en sådan dessutom icke lefva. Utan att 30 näras och uppbäras af en allmän nationel anda, icke heller. Denna anda lefver 3:o åter icke af toma förmaningar, utan af fasta intressen. Derföre kan och måste i första rummet blott Finska angelägenheter, icke blott litteratörernas, utan tjenstemannens och trafikantens, föräldrars och barns, gudeligas och frimodigas, utgöra vår litteraturs föremål. Denna kan eljest icke finnas inhemsk, mycket mindre Finsk.

Det är så sakernas tvång, icke lust för nya vägar, som ledt mitt publicisteri till allt, hvad landet rörer. Rättvisa, icke »harhertade» domare skola finna, att icke ens Saima någonsin innehållit ett ogillande ord angående landets högsta Styrelse; icke heller minsta bemödande till en sidoblick på landets egentliga politiska ställning. Der såsom här 40 erkänner jag öppet, att denna ställning är enkom gjord för vårt stilla framskridande. Men jag hoppas och tror att sjelfva detta framskridande skall främjas af en starkare opinionens tryckning på ordnandet af affärerna i det inre. Och för en sådan allmän anda har jag velat och vill jag arbeta. Med Högaktningsfull tillgifvenhet

Brors
tjenare J. V. Snellman

Kuopio d. 20 Febr. 1847.

50

Demoiselle Kellgren, vacker ledamot i Seura, beder att genom mig få sin afgift erlagd. Jag framför hennes bön. Mera pengar skola följa. Till ny, kunnig och ifrig ledamotska, får jag föreslå Enkefru Rektorskan Elise Heintzii(?), som jemte ledamotskan Fröken Tavaststjerna ger öfrig quinlig ungdom här Finska lektioner och dirigerar Finska

flickskolan.

255 J. J. TENGSTROM – J. V. SNELLMAN 5.IV 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Gode Vän.

Att Du ledsnat vid mig, kan jag icke tro, emedan sådant vore otro i afseende å fastheten af det sinnelag Du förut så mången gång till ära och glädje för mig betygat. Emellertid befarar jag dock, det jag gett Dig någon anledning till missnöje, ehuru jag alls icke kan ana, hvari den skulle bestå. Detta bref kan icke blifva obesvaradt. Måtte Du i Ditt svar alls icke vidröra min yttrade farhåga om den är ogrundad. Ej eller har jag någon annan grund dertill, än att Du på mina sista bref alls icke låtit höra af Dig,

En fråga ställes härmedelst till Dig som ovilkorligt fordrar svar, eller som, om den icke skulle besvaras, vore på ett hårdt sätt tillbakavisad. Saken är, att jag ärnar i Philosophiska Fakulteten föreslå Dig till att vid den i sommar förestående Promotion promoveras till Honorär Doktor. På *min* Honor försäkrar jag, att det är mindre *Din* jag åsyftar, än att vanheder för mig och Fakulteten, derigenom att Du icke vore ihågkommen, måtte afvärjas, och att heder och anseende för den förestående Akten måtte vinnas genom en sådan Heders Doktors promoverande. Broder Snellman! Förinna mig den glädjen här mot slutet af min bana att få *creera* Dig såsom det heter, till Doktor. Var icke så stolt att skjuta ifrån Dig hvad jag anhåller om, ännu en gång sagdt, visst icke såsom dermed Dig en utmärkelse skulle vederfaras, utan hvarom jag bedjer Dig, emedan det för mig vore en skam att icke hafva bedt Dig derom, och i följe hvaraf jag alls icke kan vilja, liksom jag sannerligen icke vill, att Du skall anse denna anhållan såsom uttryck af vänskap från min sida. Skulle Du vägra att gå min önskan till mötes, så ville jag således ej eller taga det såsom yttring af obenägenhet mot annat än saken; men hvad Du deremot kunde hysa för ovilja, inser jag icke, och kan derföre icke utan en viss ansträngning hålla mig endast till saken eller, finna mig vid ett sak samma.

Frambär från de mina äfvensom från mig, ehuru okända, värdsamma, välmeningsrika hälsningar till Din Fru.

Afvaktande samt införväntande Din försäkran, att om Fakulteten åt Dig erbjuder Honorär Doktors grad, Du icke vägrar mottaga densamma, utan håller anbudet till godo, förblifver jag, såsom alltid, med oföränderlig vänskap

Din
tillgifnaste
J. J. Tengström.

Hfors den 5. Apr. 1847.